

și acum...

George Ioniță

și acum îți port în gând tablourile
ca într-o expoziție ambulantă
în care intru doar eu
să-ți ating sufletul
sufletul tău împrăștiat
în iarna descoperită împreună
când zăpada ne acoperise trupurile
și se întindea până la marginea lumii
când păsările uitaseră să mai plece
tu ocrotindu-le acolo sub linii multicolore
n-am să înțeleg niciodată de ce
aveau ciocurile atât de mari
și aripile întinse ca niște umbre
și ghearele ...